

[Christmas Møller.]

og andet, efter at Dagbladet „Politiken“ bragte dem frem overfor Offentligheden forleden Dag — og da er der jo ikke nogen som helst Tvivl om, at det ikke har virket saa tilfredsstillende, som det skulde. Vi har Tallene paa de første 3 Maaneder af 1932: 314 Mill. Kr.s Import, 285 Mill. Kr.s Eksport, og det er klart, at sammenligner man disse Tal med Tallene fra 1931, er de ikke saa tilfredsstillende, som de burde være.

Og det vil jeg gerne sige med det samme, at i det Øjeblik, man selv for en kortere Tid skal fortsætte med den nuværende Valutacentralordning — og det bliver jo et af de Spørgsmaal, vi kommer til at overveje i Udvalget —, er der for os ingen som helst Tvivl om, at saa maa det være en Forudsætning, som er fuldkommen given, at man saa ogsaa virkelig anvender det Instrument, man her har faaet, anvender det stærkt, anvender det beskæftigelsesmæssigt, anvender det baade overfor Landbrug og Industri.

Men nu er jo kommet ind i hele Debatten det nye Spørgsmaal om den frie Valutahandel, og jeg kan ikke sige andet end, at jeg ved denne Lejlighed som tidligere med Glæde har hørt — og det giver mig ogsaa Haab om, at der er Mulighed for at naa til en Overenskomst —, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vel nok siger fri Valutahandel, men — derom er der ikke den fjerneste Tvivl — han ønsker ikke denne frie Valutahandel, for at Kronen skal gaa længere ned end den nuværende Sterlingparitetskurs.

Det ærede Medlem ønsker den frie Valutahandel. Jeg kunde fristes til at spørge ham: Hvad mener det ærede Medlem med den frie Valutahandel? Jeg tror ikke, vi kan være uenige om, at under Forhold som de nuværende hersker der ikke Frihed i gammel-dags økonomisk Forstand, men derfor maa vi saa meget mere have Besked om: Hvad mener det ærede Medlem med fri Valutahandel? og er det ikke rigtigt, at Kronens virkelige Værdi fastsættes under en Tilstand som denne som et Produkt af mange forskellige Faktorer: Diskonto, Kreditindskrænkning eller Kreditudvidelse og mange andre forskellige Faktorer? (*Korsgaard*: Købekraft) . . . Købekraften og meget andet.

Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: Vil det ærede Medlem med sit Krav om fri Valutahandel slutte sig til „Aalborg Amtstidende“s Standpunkt? „Aalborg Amtstidende“ har i en Artikel, Lørdag den 14. Maj, skrevet, at man har spurgt den, hvad den forstaar ved fri Valutahandel, og Spørgsmaalet forekommer „Aalborg Amts-

tidende“ en Smule overflødig, thi det „ligger dog i selve Ordet fri“, at den frie Valutahandel skal forme sig som al anden Handel, og derefter gaar „Aalborg Amtstidende“ over til at sige, at Forbudet mod Udførsel af danske Pengesedler, Forbudet angaaende Værdipapirerne vil det have bort. Forbudet mod tvungen Aflevering vil man ikke blot have afskaffet, det er ikke nok, nej, man skal naturligvis heller ikke have nogen Hjemførselspligt for den danske Valuta.

Det er Venstres næststørste Blad, der her giver Udtryk for en økonomisk Politik, hvis Virkning under de givne Forhold, som jeg har ridset op, vil være soleklar. Hvis man ikke vilde gøre andet, hvis man ikke vil voldsom Indskrænkning gennem Handelsbalancen, vil vi komme i uholdbare Tilstande. Og selv da, da tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil sige andet end, at alle de andre Bestemmelser med Hensyn til Pengesedler, Obligationer o. s. v. er han nødt til at ville bevare.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil altsaa gennem den frie Valutahandel i og for sig nogen Sænkning af Kronen.

Jeg understreger dette, fordi jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ved atter at sige dette i Dag har givet Udtryk for en Betragtning, som kan føre til, at de politiske Partier kan blive enige om den Politik, der skal føres.

Det er ogsaa ganske naturligt, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal stiller sig saaledes, for det er ikke saa forfærdelig mange Maaneder siden, en af Landbrugets første Mænd, nemlig Forstander Overgaard, Ladelund Landbrugsskole, i Det kgl. danske Landhusholdningsselskab — det var den 24. Februar — holdt en Tale, af hvilken jeg gerne vil citere et Par Ord.

„Prisstigningen kunde jo tænkes at komme udefra ved en almindelig Prisstigning ud over Verden, enten foranlediget ved en mindsket Vareproduktion eller gennem en paa vilkaarlig Maade fremkaldt større Købekraft, større Pengerigelighed, den saa ofte omtalte Verdensinflation, hvor vi i saa Fald maatte følge med.“ — I det Standpunkt tror jeg, alle vil være enige med Forstander Overgaard.

„Og Prisstigningen kunde endelig ogsaa tænkes som et mere isoleret indenlandsk Fænomen, fremkaldt gennem en lavere Kronekurs, ligesom i 1922—25; men en saadan Pengepolitik med planmæssig Hævning af det hjemlige Prisniveau, som højlydt kræves fra visse Kredse, kunde maaske nok give en øjeblikkelig Hjælp, men er en ingenlunde ufarlig Stimulans, først og